

efter Forespørgernes Opfattelse absolutte Meningsløshed, at man, for at udøve den kommunale Valgret, i en 4-aarig Periode blot behøver at have betalt eet Aars, det vil sige det sidste Kalenderaars Skat, men kan lade fuldstændig haant om de foregaaende Aars. Desværre synes der i adskillige Kommuner at være en kendelig Aftagen i den Energi, hvormed det i Virkeligheden er Kommunalbestyrelsens Pligt at tage sig af Inddrivelsen af forfaldne Skattebeløb, og man maa i denne Forbindelse ikke glemme, at Udpantningsretten fortabes efter et Aars Forløb fra det Tidspunkt, da Skatten var forfalden. Skulde nu Teorien om Betaling af det ene Aars Skat som alt, hvad der kræves for at kunne udøve Valgretten, blive knæsat, ja, saa frygter jeg for, at en mindre energisk Kommunalbestyrelse yderligere vilde fristes til at tilsidesætte Pligten til med alle til Raadighed staaende Midler at skaffe Skatten indbetalt, og den efterladende Skatteyder vilde derved miste den Stimulans til at præstere Betaling af forfalden Skat, som nu ligger i den Omstændighed, at hvis han ikke betaler, mister han sin Indfyldelse paa Kommunens Anliggender — alt dette til største Skade for Kommunernes Økonomi, som desværre for mange Kommuner Vedkommende er saa overordentlig anspændt.

Jeg haaber nu og Forespørgerne med mig, at den højtærede Minister vil medvirke til at gøre Ende paa en Brug, ja, jeg mener ogsaa, man kan sige: en Misbrug af Valgloven, som man nu fra visse Sider synes at ville sætte i System med det Formaal at skabe Vælgere af Skatterestanter. Derfor er det, at vi Forespørgere har tilladt os at rette den fra Formandspladsen oplæste Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Vi mener, det er fornødent at faa klaret disse Regler med Hensyn til deres Anvendelse, at faa dem opstillet saaledes, at vi kan faa bortfjernet enhver Tvivl og kan faa tilvejebragt en fuldstændig ensartet Fremgangsmaade i de enkelte Kommuner, og vi er villige til at medvirke til Gennemførelse af en saadan Anvendelse af Valgloven, som er stemmende baade med dens Ord og dens Aand. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister ved Besvarelsen af den her stillede Forespørgsel vil udtale sig saaledes, at der kan være Haab om, at vi paa dette Omraade kan naa til et Resultat i større Overensstemmelse med det, der har været Hensigten, end det Resultat, der nu søges tilvejebragt ved Initiativ ikke saa meget fra Kommunalbestyrelsernes som fra Vælgerforeningernes

Side, idet jeg gentager, at det vel er en udmærket Bestræbelse at søge at forvandle Skatterestanter til Vælgere, men det maa være derigennem, at man tilvejebringer de resterende Skattebeløbs Indbetaling i Kommunens Kasse, og ikke derigennem, at man tilsidesætter Hensynet til Betaling af Gæld, som Kommunen har et retmæssigt, og ogsaa et valgretsmæssigt, Krav paa at faa indbetalt.

Indenrigsministeren (Hauge): Den Forespørgsel, der her er fremsat, rettet til Indenrigsministeren, er nu begrundet af den ærede Ordfører for Forespørgerne, det ærede Medlem Hr. Kragh, der sagde, at Grunden til Forespørgselen er denne, at der i vide Kredse hersker megen Tvivl om, hvorledes man paa rette Maade skal forstaa Loven af 1924 om kommunale Valg. Jeg maa straks hertil sige, at hvis det er rigtigt, at der i vide Kredse hersker en saadan Tvivl som af det ærede Medlem nævnt, saa er det i hvert Fald ikke min Skyld, det er ikke Indenrigsministeriets Skyld, for de Forespørgsler, der har foreligget i Indenrigsministeriet, og som er besvaret derfra, er alle uden Undtagelse besvaret paa en saadan Maade, at ingen har kunnet være i Tvivl om, hvad Indenrigsministeriets Stilling og Opfattelse har været. Er der Tvivl til Stede, maa det skyldes andre Aarsager, og det maa da navnlig skyldes den Omstændighed, at selve Loven af 1924 paa visse Punkter er mindre klart affattet.

Den stillede Forespørgsel lyder saaledes: „Da den i Lov om kommunale Valg af 29. Marts 1924 § 1, 1ste Stykke, i Forbindelse med Opholdsbestemmelsen indeholdte Skattebestemmelse har givet Anledning til Tvivl med Hensyn til, hvilken kommunal Skatteydelse der betinger Opførelse paa den kommunale Valgliste, spørges, om Indenrigsministeren mener, at Lovens ovennævnte Bestemmelse — jfr. Bestemmelserne i Lovens § 7, 5te og 6te Stykke — muliggør Opførelse paa Valglisten, hvorpaa Valget i Marts 1925 skal foretages, af Personer, der staaar til Restance med Skattebeløb forfaldne til Udpantning forud for Kalenderaaret 1924.“ — Jeg maa straks sige, at Bestemmelserne i Lovens § 7, 5te og 6te Stykke, efter min Opfattelse her er sekundære Bestemmelser, medens Hovedbestemmelsen findes i Lovens § 1, og denne Henvisning til Lovens § 7, 5te og 6te Stykke, har derfor mindre Betydning i reel Henseende. I § 7, 5te Stykke, hedder det: „Personer, der ved Valglisternes Af-